

Andrzej Kokowski

Masłomęcz, gm. Hrubieszów, woj.
zamojskie, st. 15

Informator Archeologiczny : badania 22, 79

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wy. Grób ciałopalny, popielnicowy zawierał m. in. toczony na kole puchar na pustej nóżce. Naczynia takie znane są z terenów związanych z kulturą Dacj.

Badania będą kontynuowane.

**Masłomęcz, gm. Hrubieszów,
woj. zamojskie,
st. 15**

**Uniwersytet Marii Curie-Skłodow-
skiej Katedra Archeologii w Lublinie**

Badania prowadził dr Andrzej Kokowski. Finansował WOB-K w Zamieście i urząd gminy Hrubieszów. Dzieląty sezon badań. Cementarzy-
sko grupy masłomęckiej z młodszego okresu rzymskiego.

Wykopy o łącznej powierzchni 467,5 m² zlokalizowane zostały wyłącznie po zachodniej stronie zbadanej partii cmentarzyska grupy masłomęckiej. W ich wyniku osiągnięto m. in. zachodnią jego granicę, o czym świadczy odkryty pas o szerokości od 7,5 do 10,5 m, długości po osi N-S 25 m, pozabawiony grobów. W pozostałych wykopach zlokalizowano 24 nowe obiekty grobowe oraz zbadano fragmenty trzech innych, znanych z poprzednich sezonów. W większości wystąpiły w nich pochówki całkowite - 16, z których tylko 4 należały do osobników dorosłych. Odkryto również 1 grób ciałopalny, 1 zawierający pochówki - całkowity dziecka i ciałopalny, oraz 3 groby symboliczne. Wyposażenie zmarłych stwierdzono w 12 przypadkach.

Nieomal wszystkie groby szkieletowe posiadały pochówki ułożone na wznak, a jedynie sporadycznie na boku. W dwóch przypadkach stwierdzono jednak najpewniej pochówki siedzące. Odnotowano kolejne warianty pojemników na zwłoki, wykonane najczęściej z wydrążonej kłody drzewa.

Dla studiów nad obrzędkiem pogrzebowym grupy masłomęckiej istotne są obserwacje poczynione w grobach 234 i 219. W pierwszym stwierdzono pochówek dwóch dorosłych osobników, z których jeden umieszczony był w pozycji siedzącej w wydrążonej kłodzie. Obok niego złożono na prawym boku innego osobnika.

Kilku pochówkom towarzyszyło interesujące wyposażenie. W grobie nr 217 znaleziono m. in. dwie zapłnki brązowe, jedną srebrną, dwa wisioriki wiaderkowate ze srebra wypełnione substancjami organicznymi, igłę z brązu, grzebień z poroża, duży paciork z bursztynu, różnego kształtu okucia z brązowej blachy zaopatrzone w nitki z półokrągłymi główkami, trzy naczynia wykonane na kole, dwa inne leplone w ręku i niezdobiony pucharek szklany na małej nóżce. W grobie nr 234 jeden z pochówków wyposażony był w dwie fibule VII grupy Almgrena, naszyjnik z paciorków i wisiorów z bursztynu i szkła, owalną sprzączkę do pasa z brązu, grzebień i wisior z muszli. Ostatni z zespołów można więc zaliczyć do najstarszych w grupie masłomęckiej z oznaczeniem datowania na fazy B2/C1-C1a. W innym z grobów, nr 237, znaleziono dwa naczynia wykonane na kole, naszyjnik z paciorków szklanych i srebrnych oraz bursztynowych wisiorów ośmiokątowych, fibulę A-168 i nieokreśloną wykonaną z żelaza, zatyczkę z brązu, grzebień z poroża i przęślik.

Materiały znajdują się w Katedrze Archeologii UMCS.

Badania będą kontynuowane.

**Młodzikowo, gm. Krzykosy,
woj. poznańskie,
st. 21**

Muzeum Archeologiczne w Poznaniu

Badania prowadziła mgr E.A. Świerkowska. Finansował Urząd Gminy w Krzykosach. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury przeworskiej.

W 1952 r. na terenach sąsiadujących z cmentarzyskiem z okresu wpływów rzymskich badanym w latach 1949-1951/51 prowadzono badania sondażowe osady ludności kultury przeworskiej. Prace na w/w osadzie (?) wznowiono w 1988 r.

Stanowisko położone jest w odległości do 1,5 km od prawego koryta Warty w północno zachodniej części wsi. Badania objęły obszar 200 m². Odsłonięto 49 obiektów w tym dwie chaty o konstrukcji słupowej z otwartym paleniskiem oraz obiekty o charakterze jam: gospodar-
czych, odpadkowych, produkcyjnych(?) i posłupowych.

Materiał zabytkowy stanowią: fr. ceramiki, narzędzia kamienne, fr. paciorka bursztynowe-
go, półsurowiec bursztynowy, fr. noża żelaznego, kości zwierzęce oraz moneta brązowa Kon-
stantyna I - mennica w Trewirze (znaleziona podczas badań powierzchniowych szczegółowych na st. 21 jesienią 1987 r.)

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.

Przewiduje się kontynuację badań.

|| Młynki, gm. Szczerców, woj. płockie, st. 2 - patrz okres halszacki.